

ROMÂNULU.

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Direptoriul diariului; C. A. Rosatti. — Gerantul raspundătoriu: Dimitrie Mihăescu.

Pentru abonare și reclamarî se voru adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Abonarea pentru districtu pe anu.	152 lei
Sese lune.	76 —
Trei lune.	38 —

Abonamentele începă la 1 și 16 ale fie-cării lune Ele se faci în districte la corespondenții diariulu și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

In Austria la directiile postale și la agentiile de abonare, pe trimestru 10 florini argintă valută austriacă.

SAMBATA.

ANULU VII.

VOIESCE SI VEI PUTE

Va es în toate zilele afară de Luni și a doua zi după Serbătorii.

Abonarea pentru București pe anu 128 lei

Sese lune 64

Trei lune 32

Pe lună 11

Unu exemplariu 24 par

Incișimările linia de 30 litere 1 leu

Isorțiu și reclame linia 3 lei

DEPEȘIE TELEGRAFICĂ.

Wiena 11 Iuniu. D. arul „La Presse” asicura că adoptarea de către Austria a propunerii Franței și Englierei în cestiunea Poloniei pôte fi considerată ca sigură; de și Austria propune uă modificare în ce privește marea autonomă a Poloniei.

Paris 11. Monitoriulu publică uă depeșă a consulului franceze de la New-York, 1 Iuniu, care anunță că Puebla s'a predat fără condițiuni.

VINDARI SILNICE

pentru

Mață de imositate ne legiuite.

Uă părăchie pistole la d. Alexandru Sichiuanu, Focșani.

Uă pușcă la d. C. Sichiuanu, idem.

Uă lampă la d. A. Gavala, București, ospelu Bossel la — Maiu.

Uă neșicioră la d. Eugeniu Carada Ospelu Budistianu la 3 Iuniu.

Domnule Redactor!

Conformu volului Adunării, am plătit imositele pe două lune. Am primit avertismentulu pentru luna a 3 a; și am declarat că nu voi cătu silu prin urmărire.

D. Culoglu.

30 Aprile.

Domnule Redactoriu.

Aslași viindu d. perceptoriu a-mi core contribuțiunea pe trimestrele Ianuariu și Aprile; i-amu declarat, a-fălu verbale, cătu și inseris, că refusu ori ce plăta de asemenea natură fiindu ilegală, pe cătu timpu este scutu de totă națiunea, că mandataru noștri prin voturile de la 16 Ianuariu și 12 Fevruariu au încuviințat perceperea contribuțiunelotu numai pe lunele Ianuariu și Fevruariu, pentru care sunt gata a plăti; și că prin urmare ori ce cerere dictatoriale, afară de această, o cunoscu ilegală și anti-Convențiunele.

FIȘA ROMANULUI

OMENI ONEȘTI.

PARTEA ANTIĂ. XXIII.

Proscrisulu era ore de bună credință și avea în adoveru intențiunea d'a lua de socia pe Teresa? O iubă ore în destul, elu comite, spre a o lua de socia? Cugetase elu la consecințele ce putea aduce acesta? Apoi presupunudu că cugetase la tôte, avo- elu destulă curagiu spre a impune tăcere orgoliulu său, și sârinudu poste conveninție, cuteqă-va elu a călca în picioare prejudețele castei sece, care împinge modestia pin'a crede că D-deu și-a dat ostentă, cându a creatu-o, d'a frementa unu lutu particulariu pentru dinsa?

La tôte aceste chestiuni vomu răspunde cu cuteqă, da, fără a esita; eca pentru ce:

Prin nascerea sece proscrisulu era, în adoveru, din nobileta cea mai înaltă a Italiei. Familia sece numera între

Bine-voiii, onorabile d-cto redactoriu, a publica această, încuragiatu fiindu că am vedutu publicandū ori ce de asemenea natură. — Bine-voiii asemenea a priim deosebita stimă și consideratiune ce ve păstrezu.

N. Codriuanu.

REVISTA POLITICA.

BUCUREȘTI, 12 Ciresariu.

Publicăm uă mață la vale demisiunea d-lui doctore în medicină Iatropulu din însărăinarea ce ave de Mameș alu orașulu. Prin această adresă se va vedē că nu numai și-a împlinit datoria sa de bun cetățianu, daru a dovedit, d-loru ministriu, că respectă mai bine de cătu dînșii legile țerei, și cogitori seoi, medici, că cunosc po deplinu drepturile și îndatoririle acestei sublime sciințe, ce este totu d'odată cea mai nobile și cea mai liberă.

Cându se dezbătea în secțiun legea incompatibilității între unele funcțiuni cu mandatulu de deputat, directoriulu acestei fișe a susținu că medicu, chiar acelu cari sunt într'unu serviciu salariat, dacă acelu serviciu este de medicu, propriu disu, se pôta fi și reprezentanți ai națiunii. Cine nu vede în adoveru că medicu spitalurilo, ai orașulu și ai comisiunilor nu sunt, cea-a ce se pôte nuni funcționari ai Statulu. Ei punu în serviciulu publicu bine făcătoria loră sciință, precum uă punu și în serviciulu particularilor, și prin urmare remunerarea ce le dă coleptivitatea cetățianilor, prin intermediu administratiunii, nu este alta de cătu remunerarea ce dă fiă care individui mediculu ce-lu cantă, spre despagubirea timpulu ce sacrifică în căutarea sa, remunerare ce este singurul mijlocu de viețuire alu mediculu. Pe

membrii seoi cardinali și principii; daru uă ideii ardinte pro cătu și desinteresată ilu apucea dinu dimineație, uă nobile ambițiune ilu măscase de animă și, împingindu-lu înaintu spre șinta unică a dorințelor sece: „Independențiã Italiei, ilu oprise d'a se ocupa de genealogia și de steme, vechituro bune în zilele nôstre, cel multu spre a o face se petrecă pe nisece hotărâno cădute în copilăria.

Perțindu pe mamă-sea de timpuriu, după ce-si terminase educațiunea, abia în etatea pubertății, elu se aruncase, cu totă iufeta anilor seoi, în calea periclosă a conspiratiunilor.

Generosu ca copilulu risipitoriu, totu de una gata a împărtași ultima sece bucată de pâine cu ori cine și a lua apărarea celui slabu contra celui tare; deprinsu cu periclele, neteminudu-se de nici unulu și înfruntându-le pe tôte, cuteqătoriu pină la temeritate, plin de energiă și de gângo rede, stimat de consocii seoi de arme pentru eroismulu și lealitate sece, deprinsu cu viața frigurosă și pasionată a politici militante; adoveratu martiru alu credinței sece, elu lasase în tôte între-

ce dreptu daru, cu se scopu și priu care logică voiesce ministeriulu, și d. capu alu serviciulu sanitaru, inspec-toriu generale, etc. se transforme cea mai nobile și liberă profesiune într'au robire deplină a individulu, îndată ce ie obligarca d'a pune sciința sa și timpulu seoi în serviciulu coleptivități? Cumu unu omu ca d. N. Crezulescu, care a avut foricirea și onora d'a fi medicu, și priu urmare d'a cunoșce mai bine de cătu noi profani, ce este medicina și serviciulu unu medicu; și cumu d. Davila, care este medicu, și doretse și considerarea de care se bucură și înalte și felurite funcțiuni ce ocupa, acestei înalte, libere, nobile și bine făcătoria sciințe voiesce se închiză pe medicu, în cerculu de feru în care este închis unu funcționariu alu administratiunii, și se-lu facă se nu mai fiă cetățianu, se nu mai fiă omu, ci uă simplă mașină care se mișcă numai în virtutea impulsioni ce voru da capu administratiunii? Cumu nu înțelegu d-loru, că cu uă asemenea procedere se degradă cea înaltă și liberă sciință, se uicide chiaru, căci este înverdatu că mediculu care ar lepăda astufeltu idetelo sale, consciința sa, și-ar josori cugețoroa, și josorie aru restrângeru ș'acea restringere l'aru pune în nepuțință d'a mai petrunde misteriele sciinței și n'aru mai fi atunci unu medicu, ci unu omu de rând, unu salahoriu care-si vindu lucrulu d'iloi, și care pentru ca se-lu pôta vinde, mai dă pe lingă timpu, pe lingă salahoria și mîntu și consciința sa, și cade astu-felu și mai josu, devino unu instrumentu și numai este omu! Cătu despre noi nu numai nu înțelegem uă asemenea procedere, a-tătu din partea celor cari ar cere-o cătu și din partea celor cari s'aru supuno, daru, după unu lungu studiu și cugețoro dicomu c'aru face reu, forțe roș, cei cari ar încrede sănătatea, viața copiilor loră unu medicu care s'aplecă despotismulu, care uicide consciin-

ța și mintea sa virindu-se, tescuindu-se suplu degradătoră și ucidetoria mână a sclaviei.

D. Davila a țisu în adresa sa către d. doctoriu în medicină Iatropulu, următoria frase: „Care sunt motivele cari te au făcutu a refusa imositele unu guvernulu de la care primesci apunamente?” Cumu! Unu medicu, unu bărbatu nascutu în Francia, crescutu în Francia, cumu este d. Davila, și crescutu de unu medicu învețatu, de unu bărbatu ilustru, ca doctoriulu Guépin, pune demnitatea unu medicu și datoriele celo mai sacre ale unu cetățianu, suplu asoluta domnire a „apunamentelor?” Omulu, cetățianulu, mediculu, cătu se mîră, și se numai remăia de cătu unu lucru care nu mai are nimicu în facin sa, nimicu înainte sa, nimicu în capulu seoi și nimicu în consciința sa, de cătu „apunamente”. Acesta ar fi durerosu, ar fi uă ucidere spăimîntătoasă și pentru omu și pentru Romănia, și d. Iatropulu este omu, este Romăniu, este medicu, ș'a răspuns, ș'a făcutu ca omu, ca Romăniu, ca medicu; și cătu pentru apunamente, a aretat că chiaru acelea nu lo-ș ma reclamat, de la Martiu, de cându și guvernulu numai are dreptulu se percăpa imositele. Mulțumim daru d-lui Iatropulu, și-lu rugăm a priim în publicu omagiile nôstre. ș'asigurarea că ne a făcutu foriceti cându ne a aretat că mai sunt Romăni cari seiu a se respecta pe ei însii, națiunea loră și nobile, liberă și bine făcătoria profesiune de medicu!

Monitoriulu nu ne spune încă nimicu despre darea în judecată a părintelii Platone, care se declară proprietaru de veci alu averilor națiunii române, ș'a tribunalulu care a recunoscut ș'a întăritu de proprietaru de veci alu acelor averi, pe călugării străini. Se hăgo bine de semă d. Ministriu, căci nici uă cestiune nu este mai găvă și mai scandalosă ca acesta; se hăgo bine de semă că compromis, în iuru și uă afară totu ce are mai sacru uă națiune, mai sacru de cătu chiaru proprietatea, onora iei.

Nici uă scire sigură pin'acumu despre

reintrarea ministeriulu nostru în calea legală. Si fiindu că nu scimă nimicu sigură dinu întru se studiam din nou ce dice opiniunea publică a Europei despre Prusia. Acesta opiniune n'ô potē sustinea mai bine în facla ministrilor nostru decâtu diariulu din Paris „La France”. (5 Iuniu.)

„Cabinetulu Bismarck a introtu în calea periclosă a ordonanțelor.

In deșertu ne dicomu că Prusia-nu nu sunt Francesi; ne este peste putință se nu'mpreunam în mintea nôștră ordinanțiã prusiană de la 1 Iuniu 1863 cu una din fatalile ordinanți de la 25 Iuliu 1830. Vedem uă acela-și proceupiri, acela-și iluziuni, acela-și neinteligență a timpulu și a mișcării opinii.

„Cându Europa întregă se deschido din ce în ce mai multu tendințeloră liberali, cari caracterisă ș'onora, epoca nôștră, cându la Wiena, Petresburg, garanțiele legalu tindu a lua locul arbitrarulu administrativu, d. do Bismarck rădică cu entesare drapelulu reacțiunii și pretinde a supune Prusia regimulu ordonanțelor.

„Astă-și cându corintele merge spre libertate, spre chiedoșie, spre progresulu instituțiunilor, a prelindo se oprască acelu corinte, este a lua, dupe esemplu ministrilor lui Carolu X, în 1830, a lua lucrurile pe dosu și-a face uă politicu în sensulu opus.”

Pentru nisece cuvinte testuale cu acestu d. Aricescu fu închis po optu luni. Opiniunea publică a Europei respătesce astă-și testuale cuvintele scri-se de d. Aricescu, și eca-lu pe deplinu resbanat. Fach cerulu ca cei cari au credutu că potu închide adeverulu, lumina și logica faptelor, se înțelegă acumu, se se lumineze, se rointre po calea cea dreptă, și d. Aricescu, ca udulu ce are cu elu taria dreptulu, va fi fericit și va ierta.

Recomandăm ministrilor le Convențiunii de la 2 și de la 7 Iuniu, le urăm bună înțelegere și sfinșim rugându-l se publice mai curindu că actulu în privința moșiei Osoidu s'a declarat de legal și s'a re-torsu națiunii averea sa.

n'avea în ochii lui nici uă asemenea cu acele pe cari le cunoscuse pin'aci. Frumosu fără cochetariu, amabile, dulce, grațios, și cu atâtu mai seductoriu că nu căuta a plăce, elu o iubi cumu fu iubit de dinsa, fără nici uă premeditare, fără se cugete nici unulu nici altulu.

Uă amore începută astu-felu trebuia se hă profundă și f... atâtu de multu în cătu acestu omu, care pin'aci fără o trăi-nu se temea d'a ataca pe regi, și cerea d'a se resturnă tronuriloru cu risculu d'a si immormintatu se deqmătore, tremura une-ori ca uă frunța vorbindu ceestei fragili copile.

Nesce stupide prejudecăți de rang și de avoro nu puteau deci opri în mersulu uă pasiune asiă de cu putere înfiptă în anima unu omu de natura această; și elu n'el nu gândi unu consociu măcaru la această, și în sece a-celei-asi și, cându ilu vedurăm vorbîndu cu Teresa la umbra unu măstecănu, elu se duse la Ioanu morariulu și-l ceru pe sîșe în cășătorii.

XXIV. Ioanu era tipulu celu mai perfectu

— Atena, 6 Iunie. O telegramă de la ambasada elenă din Kopenhaga, cu data 3 Iunie, anuncie :

„Dioa de mână, (4 Iunie) sa o-tăritu pentru solemnă predare a Coronei Eladei. Tote s'au sfirsitit.“ Ambasada plăcă de la Kopenhaga pentru Elada la 10 Iunie. Adunarea națională o otăritu o și de serbare în totu rigatulu.

— Ziarele prusiane au anunțat că-lătoria regelui Prusiei la Karlsbad; gazeta crucii ne a spune că domnu de Bismarck va insoci pe rege în această călătoria. Apoi într'ua corespondință de la Berlin citim, că regele Prusiei va primi acolo visita imperatului Austriei și că cu acea ocaziune se vor reunit acolo și Comitele Rechberg și mai mulți Ruși d'ua naltu pozițiune. După acea corespondință, Karlsbad atăt de tristă, pare a fi destinat de scenă pentru împăciuire între cele trei puteri ale sântei alianțe. Nu punem multă temeiu p'acastă comunicare, care este în contradicere cu arătările diarului „Independance belge; această fote ne spune că în scurtu timp conduita Austriei va trebui a se lămuri; că cele trei deșe de la Paris, London și Viena se voru porni, dacă nu s'au și pornit la Petersburg. Coprinsulu loru însă nu este identicu: Englitera cere pozitivu unu armistiiciu Francia și Austria e-primă numai dorința n'a se pune cătu mai curind unu capetu vărării de sânge. Cât pentru cele lalte cereri câte trele deșe adopta propunerile austriace, daru ș'aci găsimu uă diferință notabilă: Austria înțelege prin recomanda reprezentatiune națională uă dietă provincială, cum este acea-a a Galiciei, Francia însă găsesce acea reprezentare nesuficiente și voiesce că adunarea națională polonă se aibă celu puțin acelu-și prerogative ca copulul legislativ în Francia. — Se crede în genere că Rusia va cede în toate puncturile acestea, însă va refusa pozitivu cererea unu armistiiciu; și fiindu c'acastă cerere este cea principală a Engliterii, se pôte forte bine, că uă aspră respingere din partea Rusiei se provoace uă ruptură între London și Petersburg. Se înțelege de sine c'atunci și imperatul Napoleone va găsi lesne unu privilegiu de ruptură. Gazeta „Allgemeine“ de la Augsburg, duple care estragemu aceste, merge mai departe și dice, că pentru acestu casu s'a și făcutu între Paris și London stipularile cele mai obligatorii: Francia va sacrifica pe Papă, ert Englitera, suptu ore cari restringere, nu se va împotrivi unu conciste francez la Rhin. Credem că toate acestea nu sunt an-

că de cătu scomote, daru ori și cum se vede, că puterile occidentale ieu în consdarare eventualitatea unu resbelu și caută a se-nțelege între dănselle. „Tacta clara, boni amici!“

D. doctoriu P. Iatropolu, conformându-se voturilor Adunării, a refusat impositele. În urma acestui refusu d. Inspectoriu generale alu serviciului, sanitariu, Davilla, după uă adresă a ministeriului, a ce-tutu d-lui Iatropolu esplicarea motivelor acestui refusu. Eacă respunsulu ce a datu d. Iatropolu.

Domnule Inspectoriu!

„Prin adresa cu No. 3482 me invități a ve comunica îndată motivele „pentru cari m'am opus la plata contribuțiilor personale către guvernulu „de la care priimescu apuntementele „de funcționariu publicu.“

„Mai înainte de a veni la aceste motive, cu toate că ele sunt de notorietate publică, astăzi dă-mi voia, domnule Inspectoriu, a lămuri în pucine cuvinte pozițiunea mea și a precisa natura relațiilor mele cu guvernulu. Ca medici, ca omu de sciință, num'am socotitu nici uă dată unu aginte directu alu guvernulu, precum sunt de exemplu funcționariu administrativi și toți amployații ministeriilor, asupra cărora guvernulu esercită uă acțiune directă și absolută, acesti din urmă fiindu datori a esecuta fără controlu ori ce felu de ordine, cari aru emana de la d-insulu. Funcțiunile noastre medicale, străine de ori ce acțiune directă guvernamentală, nu depind de guvernulu decât numai în ce privesc atribuțiunile postului, adică, îndeplinirea cu esactitate a îndatoririloru impuse de lege. În cele mai multe țere civile, precum d-stră sciți mai bine decâtu ori cine, funcțiunile medicale sunt declarate inamovibili de dreptu; ce ce dovedose curat și lămurit că legiutoriu acelor țere au vrutu se pută pe medicu ca omu de sciință mai pre susu de capricioșele oscilațiuni ale politici și mai alesu se-lu aperse de isbirile adesea arbitrare și pisonate ale a-gișțiloru superiori ai puterii esecutive. Petrusu daru de aceste principie, n'am socotitu nici uă dată, domnule inspectoriu, că priimindu funcțiunea de Mamos alu Capitalii, a trebuțu se abdicu totu-uadată de la libertatea consciinței mele, precum și drepturile și datoriile mele de omu și de cetățianu.

Cind ați bine-voitu a me onora cu acestu postu, l'am priimitu cu mulțamire, fiindu fericit de a pune în serviciulu societății și alu omenirii suferinde cu ar fi departe de adeveru acelu ce și-ar imagina că maiestrul Ioanu se mira de propunerea comitelu. Ioanu era unu omu cu pre multu bunu simțu ca se nu fă preveđutu c'acesta se va-impli mai curind s'eu mai tărđiu, daru fiindu că totu d'ua datu avea pre multă probitate și mai alesu nu îndestula vanitate neghiobă spre a ambiționa uă alianță disproporționată pe cătu era și onorabile, elu respuse comitelu cu uă franceză notedă ce credea despre astă căsătorie.

— D-nule comite, dișe, nu sciți dacă cunosci cine suntemu, și fiindu c'areți dorinți d'a te alia cu noi, credu de trebuință a și-o spune. Me nemescu Ioanu Pécou. Astu nume ilu am de la bunu-meu, cel d'anteu care l'a purtat... Eca cumu i-a fostu datu.

D. Comite de Montsaliers, străbunulu celu actualu, revenindu într'ua séră de la vinătoria, auzi, trecind pe lângă r'ipa, niseo țipete ca d'unu copil u ce plânge; elu gâsi unu băișțelu în fașia jăcindu p'ua grămadă de oode de prune s'eu de caise, — felulu fructulu nu ne interesă. — D. Comite vedindu p'acestu bietu băiatu, despuiatu, pără-

noștiințele ce le-am câștigat în străinătate cu atâtea sacrificie de timp și de bani, și nu sciți se fiu luat uă altă legătură decâtu acea de a respecta legile țerei și instituțiunile iei; cea ce am păzit pînă astăzi cu sfînteniă. Dacă însă, domnule Inspectoriu, guvernulu actualu privesc funcțiunile de medici ca dependenți cu totulu de voiața sa și m'i pune greaua povară de a sacrifica credințele și datoriile mele de cetățianu apuntementelor ce priimescu de la Statu, ve rog se bine-voiti a privi acesta ca demisiunea mea.

Ear în ce privesc motivele mele pentru cari am refusat plata contribuțiilor, ele sunt astăzi cunoscute de țera întregă. Religionea, Moralea și toate legislațiunile din lume, impun făcărui omu, fă mare fă micu, fă acelu omu rădicat pe trepta cea mai înaltă a scării sociale s'eu pusu pe cea mai de josu, și impune, d'ic, sacra datoria de a respecta legile și instituțiunile țerei. Camera noastră legislativă, în deplinulu și legale esercițiu alu drepturiloru sele, a datu unu votu prin care opresce pe ori ce cetățianu d'a plăti s'eu d'a implini contribuțiunile refuzate acestui guvernulu. M'am conformat daru acestui votu legale, refuzand uă ilegalea plătire a impositelor. Plecându daru capulu înaintea voinței legale a Camerei, m'am făcutu ore calcători de lege? am violat ore jurămintulu meu de supunere la Instituțiunile țerei? Lasu acesta se o judece ori ce omu onestu și iubitoriu de țera.

„Earu cătu despre apuntementele ce m'i imputăți că așu fi priimitu dela guvernulu cătră care am refusat plata contribuțiilor personale, eu nu le am mai reclamat, începind de la anțiu Martiu, de cându guvernulu nu mai are bugetu.

Me oprescu aci, domnule Inspectoriu, fiindu sigur de mai înainte că și domnia ta ca Medicu și ca omu de sciință veș aprețu cu imparțialitate motivele de mai susu și veș constata că nu m'am abățutu în nimic din cerulu datoriiloru mele.

Priimiți domnule etc.

P. Iatropolu.

În urma acestui respunsu, guvernulu a priimitu demisiunea d-lui Iatropolu, și a și numitu unu altu medicu în locul d-sele.

MAIORU-GENERALE.

Maioru-generale. Funcțiunea care nu este de cătu timpuriu și nu s'acordă de cătu unu oficiariu esercitatu în toate

situ; și fu milă de elu, ilu luă în brație, ilu duse la castelu și dede ordinu se îngrijescă de elu.

Femeia arendarulu, însărcinată a i da lapte, întrebă firescu cumu se chiamă; dar nimine nu scia, nici d. Comite nici alți. Atunci prepuind că pôte se fă nebotozat, îi căutară unu nașiu și uă nașiu, și-lu presentară la biserică de la Sannes ca se-lu creștinescă. Preotulu, care scia totu, ilu numi Pécou, pentru că fusese găsit p'ua grămadă de oode de frupte, și pentru că în limba țerei pécou însemneză oodă. Copilulu se numi Pécou și din botez lui Antoniu; elu construi mai tărđiu lacul de la Borde, și noi suntemu nrmătorii sei.

Eacă totă genealogia noastră; ea nu este, cum veș bine, nici lungă nici încurcată.

Cătu despre probitate, nu vorbesc, familia Pécou a avut totu deuna bunu nume. Ș'apoi, de doresc a sci mai multu în acesta privință, adresă d-lu de Montsaliers; nimine nu te pôte informa mai bine de cătu elu. Cătu despre averea mea, prelegea mea! ea este veduță de toți și toți o potu

operațiunile unei armate. (W. Duckett, dict. de conversation, vol. 12, pag. 611.)

Maioru-generale. Oficiariu generale esercitatu în toate amenuntele operațiunilor unei armate. Este unulu din principali oficiari ai armatei. Elu transmite generarilor și diferitelor corpuri ordinele generarului primariu, și trâmite directe raporturile diferitelor operațiuni militare ministriulu de resbelu. Elu este centrulu tuturor amenuntelor armatei, elu dă ordinea miscariloru generali, tăberirilor și cantonamentelor. Elu este însărcinatu cu recunoscerea terimurilor și pozițiuniloru militare de bătălie. Elu supraveghidă operațiunile de asedie și esecutiunea planuriloru de atacu, etc. (Bescherele, dictionnaire national, vol. II, pag. 426.)

Otărirea din anul IX reorganisă statulu maioru. Bonaparte, devenitu imperatu, reintroduse unu conetabile, unu vice-conetabile, creă maioru generalu, locteninți generalu.

(Alte mai multe asemn gradu fură create de Napoleone I, d'era la 1814 ele fură în mare parte desființate.) În timpul celor 100 de zile legislațiunea d'atunci confirmă restabilirea neindemnată și nefericită a acestor gradu, alu căror sensu este ecivoou, a căror denumire chiaru este falsă, și pe cari revoluțiunea din 1848 singură le-a pututu afunda în pulberea trecutulu, de unde n'ar fi trebuit se esă nici uă dată.

Denumirea de capu de Statu-maioru este falsă și reu alesă: generariulu armatei este capulu Statulu seu maioru. Oficiariu generale seu superioru ce se numesc capu de Statu-maioru nu este în realitate de cătu unu capu de mesă, cu spata la cōpsă. Totulu se mării suptu Bonaparte, trebe a mării și titlurile: celu de capu de Statu-maioru, devenitu infim (neînsemnatu) și primu de calificarea de maioru-generale; astă fu uă nouă și mai de mirat a-berațiune de limbagi, căci vechiulu maioru-generale, pe care credea a-lu reinvia, nu fusese din contra nici uă dată de cătu unu adiutante de gradu neînsemnat; era de ordinariu unu locteninte-colonel, mai adese unu căpitan cu îndonite epolete, ce se numise anțiu serginte-generale, apoi maioru; elu devenia maioru-generale când avea sarcina d'a comunica ordinea tuturor maiorilor într'ua taberă de asediu. Funcțiunile actualu ale unu capu de Statu-maioru, seu maioru-generale, consistu a regula mersurile, a aședa taberele, a pune gardele cele mari, a transmite cuvintulu de ordine, a spedi deșeile, a combina convoiurile și fu-

prețu. Am cinc copii, și fiindu că nici unulu din ei nu e mai bastardu de cătu coi-l-altu, după cumu pretinde Margărita, fă-care își va ave partea, după mörtea noastră, se înțelege. Daru se venim la subiectulu ce te aduce, și permite-mi a-ți face câte-va observări pe cari le credu trebuincioșe.

— Spune, maestre Ioane, te ascultu.

— Vrei se iei de socia pe Teresa, dișe unorariulu. Bine. Nu veđu nici uă opunere și de ore ce voiti amindou, nu ve voiti opri eu. Me temu numai se nu faci uă neghiobă...

— O! Maestre Ioane!

— Iertă-me, d-le comite. Dacă espresiunea te suporă, imi pare reu, daru nu sum deprinsu a face oculuri. Diču ce cugetu. Fela este bună, este adeverat. Este frumosa și înțeleptă și multu mai bine oducată de cătu ne iertă starea noastră; ș'astu e adeverat. Daru, cu toate aceste avantagi, pe cari totă lumea i le acordă, ea nu e de cătu fetă de morariu... de ore ce d-ta, d-le, esti nobile; ai unu titlu, unu rang, avere, ce mai sciți eu?... și înțelegi c'astu-felü partita nu este egale...

ragiele, a supraveghia partea administrativă, a ține statu despre materiale și despre puterile armate, a împărți pe căleuți, a pune în miscare pe spioni și a administra partea loru secretă, a îngrijii de provisiuni, a asigura lefa, a distribui cantonamentele, a însemna posturile luptătorilor în TIMPULU BĂTĂLIEI, a ține corespondința curente cu ministriulu și a-i adresa pe-riodice buletinele istorice, carta marșelor, descrițiunea grafică a bătăliilor, în fine a și ce a fostu atăt timpu mărășialele, adeveratulu capu de Statu-maioru d'altă dată, adică, după termenii lui Biron, care scriea în 1811, „cheliarulu și cărătoriulu de lemne alu ostii și alu armatei.“

(Generariulu Bardin.)

Este daru constatatu c'acastă funcțiune, n'a fostu de cătu în monarchie asolute și chiaru acolo numai în timpul resbelulu, numai pe câmpulu de bătălie și n' a facia străinulu. Suptu Napoleone I această funcțiune a fostu ocupată de Berthier. Acestu omu cu totulu incapabile d'a comanda, avea celu mai mare talentu pentru a prinde ideia comandantulu seu, a lui Napoleone, și a regula apoi toate amenuntele. Elu fuse încărcat de Napoleone I cu cele mai mari respălțiri; mărășiale alu imperiulu, mare veneu, vice-conetabile, capu alu anției coorți a legiunii de onore, principe de Waqram, de Neuchatel, de Valencay, și a luat de socia, din mânele Imperatulu pe principesa Elisabeta-Maria, nepota regelu Bavariei! Cu toate acestea, la 1814, s'a dus de s'a închinatu partii celei vechie. S'a josoritu pîn'a priimi a fi numitu unulu din căpitanii gardiei lui Ludovic alu XVIII. Cându Napoleone a rovenitu, la 1815, cu uă aquila asupra Parisulu, Berthier a fugitu la socolu seu în Bavaria. Într'ua și aude tobele și ese în balcone. Treceau ostirile ce mergeau să cucerescă patria lui; cându le veđu, fu lovit de apopleșiă, și cădu peste balcone la picioarele ostirii de invasiune. Astu-felü muri acelu mare maioru-generale.

Corespondința particulară a ROMANULU

Îași, 1863 Maiu 26.

Aflu că unii din din egumenii Greți sunt în ajunulu espedirii p'nei circulare către tribunalu judecătorescu, prin care le cere suspendarea tuturor proceselor, nevoind u a le pleda alături cu avocații publici. — Acesta s'a vestitu, credem, d-lui Ministru de culte, de cătră acesti din

al șeranulu provincialu, adică francu pînă la insolință, bruscă pînă la grosolanitate. Unulu din acei omeni cari respund căletorinlu rătăcitu ce întrebă de drum. „Mergi înainte, neghiobule, și-e frică c'o se-și lipsescă pămintulu suptu picioru?“ daru care, lăsându-și lucru, facu la nevoie uă leucă (loghe) spre a-lu scote la drum. Dacă, pe uă căldură apesătoră, și rog se-și de unu pachariu de apă, ei își diču c'ua politeță de selvaticu: apă n'am! daru îți servesc unu pacharu mare de vinu, pâne, nucă, smochine, totu ce au... și nu te apucă se vrei se le plătesci, mai alesu dacă ai nefericirea d'a vorbi francezesce, căci, ofensați în mindria lor, ei te-aru privi c'unu aeru aprupe desprețitoriu și aru dice: Es un Francio! (este unu francez). Cea mai mare insultă, ce, după dișii, ooprinde vocabularulu lor.

Suptu astă involtura aspră, este adesea ceva bun, multu chiaru, și nu e rar d'a întâmpina uă natură inteligentă și viuă, prindindu din șortu cugetarea d-tele, capabile, în astuță (violență), a da lecțiuni șeranulu normandulu celu mai îndrăcitu. D'ace-a,

urmă. Fi-vorü dași în judecată acei egumeni, ca celü de la Bucuresci?

Municipalii noștri devinü din ce în ce mai noștri. Cândü dicitu Municipaliu e nedreptu se nu esceptamü pre doi din ei, pre dd. Zamfirescu și Rizu, carii n'au supserisü nici aprobatü vestitulü articlu din contractulü acsisulü vinului, prevedetorii de ocu pașioni străine. Majoritatea, adică dd. VORNICULU Teodor Burada, Cavaleriulü și BANULU Balica, și D. Panaitiu (a căruia boiărie nu o ținemü minte, și ceremü ertare de acesta), au adresatü d-lui ministru de interne unü sublimü Raportü prin care dovedescü că inseriunea în contractulü susü citatü, a articolului 14... a fostü făcutü din scäpare din vedere, ci din unü patrioticü prevedere, a vre unei întâmplärbrie alianțe a Romänei cu vre unü putere streinü, în ajutorulü vre unei țere, ore care. Nu ridez, domnilorü cititorilü — DD, Vorniculü Burada și cavaleriulü Bapü Balica suntü celü puciuä asia de patrioți cä și Romänulü, (asia dicitü dd-lor) pentru cä se prevedü înlesniri de aprovisionare pentru vöștrile ahate. Unü dicitu ca portretulü imperatoriulü rusescu n'a lipsitü nici odatä, de lingä iconä, în casa marelu Vornicu și președinte Municipaliätatü. Alii spunü cä d. Balica (Cavaleriulü și Bantilü) s'a și dösü în Bessaräbia rusescă se negocieze tratatulu de alianțiu cu Prea milostivulü Imperatorü... Töte aceste suntü unü mai nice glume. D. Vornicu a ținutü la portretele imperatorilorü ruși, din mania iconograficä. D. Cavaleriü s'a dösü în Rusia, în interesele seje private. Și apoi dd-lorü, cäträ cine ore nu și desläinuescu antipatiile Domniei lorü pentru Nauä Bpats?

Darü se fimü drepti. Ca se invinovämü de filorusismü pre noștrirü și protestatü reprezentanți ai lașilor, cândü acești filorusiani se învölü încă și acumä în secolele noștre publice și private, și încă ca dogmü, ca materiä de catehismü? — În cartea scolasticä: „catihis seü înveșiatüra pe seurtü pentru christianitate“ întrebülä în clasele primarie și Gimnasiali, se face întrebare și respunsulü următoriu: — Darü pentru cine avemü a ne ruga? cä veștrulü ni e unü d-ru? Pentru toți ömenilü și pentru toți hristianil, cäci și intrü acesta se aratä dragostea cäträ apröpele: EARBÄI BIRTOSU PENTRU IMPARATULU SI IMPARATIA și totä stäpînirea mireneabä și duxovnicescä.“

Edițiunea din 1859 pagina 181 — Edițiunea din 1859. Tipografia Buciumului Romänü. pag. 149.

— Pre bîne, domnule, ecä vorbä de aurü, respunse morariulü caru nu perdue unü silabä din cuvintele comitelü. Presupunü cä n'o se liä greü se ne înțelegemü. Iubescü feta și vrei s'o iei de nevastä; ne faci mare onöre și-ți mulțamescü; cäci trebuie se cugeti cä, ca tatä, nu dorescü nimicü catü a o vedē fericitä. Darü credeme, se nu ne pre gräbimü; înainte d'a se lega cineva în casätoria, este bîne, este înțeleptü a pugeta de doue ori. Ai vedütü fetiça în ingrijirile ce și-a datü, și și-ai dicitü: o voiü lua de socie spre recunoștințä pentru ce a făcutü pontru mine. Dacă acestu-a este motivulü ce te conduce în astä ocusiune, d-le comite, te-ai putē cäi. Vom remänē totü bunü amiciätancü, pre legea-meä. Te amü adusü în casa noșträ pentru cä erai bolnavü; s'a întâmplatü se liä avutü, atätü mai bîne! dar d'ai si fostü saracü totü una ne ar fi fostü. D-șeuulü meü este unü datoriä a ne ajuta unil pe altil între creștinil. Și în ianturile noștre, d-le comite, ospitalitatea se dä darü nu se vîndeä. — Trebuie se privescü cuvintele d-le ca unü refusu, maestre Ioane? — Dize comitele päladu-se.

Audiți! Romänii suntü datori a se ruga „mai virtosu pentru Imperatulü și pentru împäräție.“

Cari altulu e împäratulu acesta de cätü aliatulü viitorü alü onorabililorü membrii din majoritatea municipalitätii lașiane?

Acesta e imperatoriulü pentru care Psaltirea tiparitä în 1859 la Mo-nastirea Niamțului, are rugäciune, prin care se cërä de la D-șeu se-i supune suptü piciorē pe totü împötrivniculü și se-i punä în animä cele bune... „pentru totü norodulü“ coprinșindü și pre Romäni în acestü norodü supusu șarului.

Acesta e imperatoriulü, pentru a-le cäreia monastiri acea-și Psaltire alcätuesce negäciune, la fila C.

Acesta e (acumü apare mai lämuritü) imperatoriulü în favörea căruia D. Cnezü Cantacuzinü, acusa de ne-religiositate pre acei profesori, carii propuseserä supünerea din înveșiatüra religiosä a cațichismelorü de puterea și categoria celorü care le citaiü mai susü!

Acesta e imperatoriulü în favörea ömenilorü căruia s'a cälcutü altä datä legea scötelorü.

Acesta este imperatoriulü, în favörea căruia suntü câteva șile, la Mj-chaileni, se refusä, de austriaci, trecerea prin Galitiä, pînä n'a negöțetori de vinuri, numai pentru cä purtau un nume cu i, adică mirosia a italianü.

Amblä vesteä cä în partea de Nord a Moldovei sarü fi ivitü mai multe bande mari de hoși, carii, înarmați hine, au fi nelätiscindü cațala și polișiele mice. Nu cumä a regele Bomba au afiatü cä se vorbeä de unü-altü despre principe streinü pentru Romänia? — Nu cumä și au örganisatü și pe aice pre Lazaroni. sei? S.

Albeni 1863. Maiü 7.

Domnule Redactore!

Vägindü cä prin diariulü d-v. în totü timpulü sustineti justitiä și combateti pe funcionarii aceia ce cu nesocotintä nă caleä în picöre, chemändü adesea pe guvernü a ținta ochil asupra lorü și a lua măsurile de a nu-läsa se esä din legalitate.

Acestä mi dä curagiu, domnulü meü, a ve trimite aläturata copie dupe petitiä ce am adresatü d-lui Prefectü locale, contra d. suprefectü de Amäradie (în alü căruia öcolü me afiu cu proprietatea mea Albeni birnicil), ca se iei mesuri de îndreptare facindü a inceta suferințele noștre, și pentru cä dorința mea este a cunosce și guver-

Mintuește Domne și miluește pro monastirile cele din sfintulü munte (sele mentuescä de cino? — De D. Tell) și din Rusia... etc.

— Nici da cumä, raspunse morariulü; d'asü refusa, nu mi-așü pune münüșe ca se și-o spuü. — Darü atunci nu înțelegü unde tindü vorbele d-tele.

— Cu töte asto este ușorü de devinatü.

— Nu atätü cätü credi.

— Provödereä, d-le comite, este o pärechia de ochelaril ce apropiä obiecte și prin cari ömenil cu minte trebuie se se uit a viitorü dacă nu voru se întâmpino ne ajunsuri.

— Nu dicitu cä n'ai dreptate, darü la ce conclusiune voesci a merge.

— Eac'o, vrei se și ginorele meü nu gäia?

— Da.

— Esti olärütü?

— Cätü se pöte mai olarütü; și-o repetü d'unü mie de orä.

— Ne nriu înțelesü. Priimescü c'unü singurä condițiune.

— Asteptü se mi o factucunoscutä.

— Voiescü ca astä casätoria se nu se facä înainte de luna lui Iuniü.

— De ce astä amănare? — Pentru cä voiü se-ți däi timpulü

— De ce astä amănare? — Pentru cä voiü se-ți däi timpulü

PRINCIPATLE-UNITE-ROMÄNE.

Domnulü meü, Dacă d. suprefectü de Amäradie ce din nefericie ni s'a pusü aci, arü însuși capacitatea și activitatea ce sä cere se aiba, pöte cä n'a fi silittü a veni se mai reclamü adeseorü totü la d-v. pentru suferințele ce cercü la violarea dreptulü de proprietate. Darü pentru cä acestü domnü suprefectü ce portä unü frumosü pronume de Vladimirescu, alü apeluia ce figurä cu falä în pagina istoriei naționale, este nedemnü de a conduce sarcina ce i sa pusü, pentru cä se aratä cu indiferințä la töte päsurile de care ne adresämü

RESUNETU.

O! Romänii! Romänii! De ai fi fostü mai putinü frumosü, mai putinü buna și mai puinü roditorä, ai fi fostü mai fericitä.

I. E destulü de cindü, ca țera, lira'mi stä în amorțire; Ca unü tenerä feciorä, ea spera în fericire; Insä astä fericire n'o mai vede resärindü. Dna trece, nöplea vine și din reü în reü mai mare Tera merge la peire. O! ce crudä nepäsare! Și n curindü vomü vedea pöte și speranța apuiödü.

II. Ce ilusi dulci odatä, ce speranțe neäntätore! Eraü töte bucuriä, eraü töte lucitöre Și poeșil cindä veselü în alü viselorü palatir: Insä cândü realitatea visulü vine se gonescä: Deschidi ochi, caș injurü, fericirea ingerescä A sburatü, numai remänē val' nimicü din ce-ai visatü.

III. O! ce viäu de fericire, ce crudä despectare! Unde suatü moscenitoril lui Michai, Stefanü celü mare? Nisce sufletē corupte ce se temü a lupta. S'a schimbatü în corbü vulturnül, Leu'n fäsar tritöre, Elomela n cucuyae, și în spinü ori cari flore. S'ingele schimbatü în apă numai pöte circula.

IV. Ce rușine! Nașunea ce era atätü de bravä, Se cersescä umilitä — în genuche ca o sclavä — La streinü a sale drepturil, libertate, viitorü. Dar nu sciät romänii ce este a streinulü favöre? E sclavä, degradarea, este ghiäța pentru šögere; Este stoluril de locuste ce pe holde se coborü.

V. Pînä cândü a nöstre brațe vorü sta toșü încruciatate? Pînä cândü vomü fi unü leșcöc ce mergindü pe cäl stricäte Rupe carulü, dä din umärü și-lü privescē fluerändü; Și cu ochil mereü catä cândü la delü și cândü la vale, Ca se vadä dacă vine vr'unü streinü pe a sa cale Se i-lü drägä, de se pöte? Pînä cândü totü vegetindü?

VI. Acei ömenil cărorü țera le-a datü haina de märe, S'accepta se o märeșcä, accepta a lorü iubire, La streinü ei astädü calä ca s'o pötä umil. Romänia umilitä!! Suflulü alü meü te desčepä! De și arma tiraniei, închisorä, me astęptä; Ce amü fostü inä voü spune, ce suntemü, ce putemü fi:

a te gndi seriosü la ce ai se faci. . . Dacă pînätuncü nu-ți vei schimba ide-ia, și dacă intențiunile-ți vorü fi totü acelea, vei putē atunci veni cu tötä incredeneä a-mi cere pe fiia-meä. . . Pe legea mea de omü onestü, și promitü de a și-o dä.

— Șese lune; este pre multü.

— Mai puțin de cätü credi, cândü e vorba d'a-ți cruța pöte nisce päreri de roue eterne.

— O! maestre Ioanc!

— Inrede-te în sperinția mea, d-le comite. Va veni unü di în care-mi vei mulțami pöte de consiliu ce-ți däü.

— Aste șese lune de asteptare me costä multü; cäci le considerä ca unü furu din timpulü fericirü mele, darü dacă stäruiescü? . . .

— Știä rusescü.

— Fia cumü doresci; darü sperü cä pînätuncü imi va fi permisü a vedē pe Teresa. . .

— Cätü te va plăcē, d-le comite. Din mommentulü cândü este mirsä de tele, poți se te preambli liberü cu ea, dimine nu se va opune. . . Numai te rogü se nu perđi unü lucru din vedere. . .

plängeri și nu se gräbesce a ne vindeca ranele pînä ce suntü mici și nu se märesce ca se ajungä la cangrenä a pericula totü corpulü, suntemü nevoiți a veni la d-vösträ se reclamämü, cu speranța aceia, a fi îmbolditü prin ordine se ne satisfacä cererea mai urgentü.

Darü cândü ilü vedemü, și dupe primirea ordinilorü d-v. cä stä totü zäcindü în letargia sa färä a se gräbi ca se le pue în lucrare, crede d. meü, cä perdemü ori ce speranțä, și ajungemü pänä la essaltare, din care punctü de vedere plecändü, iäü curagiulü a veni în fața d-v. alü declara cä este unü omü nevrednicü de misia ce i s'a încredințatü, probä dindu-ve la aceste ordinele date de d-v) în privința impünirii banilorü de la Nicu Teodoru, în privința öpreii vecinilorü, din lucrarea moril, și în privința silnicelü päșünäri a vitelorü ce vecinilü eser-sözä pe moșia mea, nici pänä astädü, ve anunți, cä nu suntü puse în lucrare.

„Pentru cä bani de la Teodoru în urma a doue ordine trimise de d-v. încă pänä astädü nu s'a implinitü.

„Pentru cä vecini cu lucrarea mori din nou, färä a lua cumpänitorü de apä, precumü dictedä legeä, și cu care ne amenințä se-mi facä inecäciunea moșii fiindü pre cu apropiere, în urma ordinulü datü de d-v. basatü pe a sa cercetare, a se öpri, și vädü

VII.

Erämü mari, cäci era mare ori ce inimä romänä. Cäel virtuteä era n sufletü, paloșulü era n mänu. Si cu toșü mergemü la luptä pentru lege și pämintü; O! Atuncil stindariulü țerei filia in depärtare, Si osmanulü, gröza lumel, cindü călca peste otare In Danubiü, Neajlovü, Argeșü iși găsea alü seü mormintä.

VIII. Strenepoșilorü cari se luptä cu bärbäție, Adü n'au unde-și pune capulü, suntü în pinä säräcie, Cäci streine erburi-rele peste dășil au crescutü; S'au făcutü din noi unü turmä ce pigmei ne pästoreșce; Inäntre nu corupe, în afarä se tocmesce Cu streinulü se ne vinđä, pe unü preț cätü de scäduțü.

IX. Genü vechil alü Romänioil te desčeptä, te rădicä; Unde tu domneal odatä, ađi romänil trecü cu frică; Si la sunetulü de arme se nspäimintä, se nforä. În locașulü vitejil ađi domnesce desfirarea, Pe câmpia romänescä trece luculü, nepäsarea, Și din sufletulü romänecä a peritü ori ce amörü.

X. Cândü vomü sci inä cu toșile se luptämü pentru dreptate, Cândü va fi devisa nösträ adevärü și libertate Si vomü sci se ne conducemü de alü patriel amörü. O! Atuncea viitorulü ca o flacäre n pustie Lumina-va calea nösträ; și frumoșä Romänie Va fi örü o țera mare și romänil unü öpöortü.

XI. E destulü de cändü sclavä ca o bölä licioșä S'a lipitü de pielea nösträ. Ah! ce bölä uricioșä! Suntemü sclavi, inä d'acea tiritori si umilitü. Ađi vomü ca se re'vine nașunea romänescä, Se resarä din morminte vechea falä strămoșescä Și cu dñsă se resarä și eroil atrelucitil.

XII. O! junime, viitorulü astei țeri infortunate! Tu esci candela vieșil, tu esci drumul de libertate; Cäci prin tine țera nösträ noi sperämü a realtä. N'au fostü faptele strebune moliciunea, nepäsarea, Ci amörulü Romäniei, vitejia și armarea: Tera care nu le are nu mai pöte öșista.

Fundescu.

„Suntemü sclavi, da; inä sclavi totü d'aua infortatori (pentru apörtü)“ dize Alfieri, unü poetü Italianü. Noi n'avemü nici atäta.

— Care, maestre Ioane.

— Cä noi suntemü ömenil onesti, si cä de vei voi a seduce feta și a o päräsi. . .

— Cumü poți cugeta?

— Asta s'a mai vedütü. Nu me îndouiescü de simțimintele d-tolo: iți däü nä simplä prescințare; profitä de ea, d-le comite, cäci d'ai uita-o, de și amü perulü căruntü, totü amü puterea d'a lua una din pușcele atnmate colo în pärele, și se-ți trämütü unü glonțü dreptü la înță: Și n lipsa mea, adäse maestrelü Ioannü cu tonulü celü mai naturalü, ori cätü de junil suntü frașil Teresei, arü face öi comisioane acestä.

Comitele privi pe Ioanü cu mirare.

— Se nu te miri de ce-ți dicitü d-le comite. În țera nösträ cândü iubimü, iubimü bîne; darü cândü urimü ura nösträ nu încetözä de cätü cu vietä, și copii noștril nu o lasä se se pärdä: ea face parte din möșünirea lorü.

XXV

Teresa inträ în acestü mommentü și intrerupse astä ciuätä convorbire între socrulü și gnerile viitorü, convor-

că a fostü läsaș liberil de și-aü finit-o pornindu-o și în lucrarea măcinäșului.

„Pentru ordinulü datü de d-v. în privința vecinilorü cu päșünarea vitelorü prin silnicä urmare în moșia mea nu s'a pusü încă în lucrare, și prișitü urmödä liberil cu päșünarea vitelorü färä se am curagiulü a trimite se le ridice și se le închidä la öborü dñt temere a nu se urma vre unü conflictü între ömenil meil și aceia ce sintü sicur cä vorü säri cu paril se de intränșil.“

Acestä fiindü ordine căroa se cuvenea ale da cuvenitulü respectü, cu punerea în lucrare färä întârdiere, spre a nu se märi rana ca se ajungä la cangrenä, dñsulü din contra se aratä nepäsatorä, ceia ce probedä cä sustine pe violatoril dreptulü meü de proprietate, prin urmare e nevrednicü de misia ce i s'a încredințatü, cu atätü mai multü cä se face și chiarü cälcătorşü de lege ce ilü obligä se apere proprietatea de ori ce violare.

Prin unü petișä ce i amü trimisä acumü 3 șile, i-amü prescrișit töte abaterile sale, se unü aibä în vedore ca unü actü de acusație, fiindü cä unü se vio timpulü a i-se cere cuvintü; dacă vägindü cä nu este cu putințä se-mi afiu satisfacerea, voi merge la Bucuresci a cere de la guvernü trimitereä unil revisoril espre pentr acesta.

Supunindü acesteä la cunoscințä d-șträ, sperü cä veți fi bunil a lua măsurile de îndreptare.

Hr. Ioanide.

VIII.

Strenepoșilorü cari se luptä cu bärbäție, Adü n'au unde-și pune capulü, suntü în pinä säräcie, Cäci streine erburi-rele peste dășil au crescutü; S'au făcutü din noi unü turmä ce pigmei ne pästoreșce; Inäntre nu corupe, în afarä se tocmesce Cu streinulü se ne vinđä, pe unü preț cätü de scäduțü.

IX. Genü vechil alü Romänioil te desčeptä, te rădicä; Unde tu domneal odatä, ađi romänil trecü cu frică; Si la sunetulü de arme se nspäimintä, se nforä. În locașulü vitejil ađi domnesce desfirarea, Pe câmpia romänescä trece luculü, nepäsarea, Și din sufletulü romänecä a peritü ori ce amörü.

X. Cândü vomü sci inä cu toșile se luptämü pentru dreptate, Cândü va fi devisa nösträ adevärü și libertate Si vomü sci se ne conducemü de alü patriel amörü. O! Atuncea viitorulü ca o flacäre n pustie Lumina-va calea nösträ; și frumoșä Romänie Va fi örü o țera mare și romänil unü öpöortü.

XI. E destulü de cändü sclavä ca o bölä licioșä S'a lipitü de pielea nösträ. Ah! ce bölä uricioșä! Suntemü sclavi, inä d'acea tiritori si umilitü. Ađi vomü ca se re'vine nașunea romänescä, Se resarä din morminte vechea falä strămoșescä Și cu dñsă se resarä și eroil atrelucitil.

XII. O! junime, viitorulü astei țeri infortunate! Tu esci candela vieșil, tu esci drumul de libertate; Cäci prin tine țera nösträ noi sperämü a realtä. N'au fostü faptele strebune moliciunea, nepäsarea, Ci amörulü Romäniei, vitejia și armarea: Tera care nu le are nu mai pöte öșista.

Fundescu.

„Suntemü sclavi, da; inä sclavi totü d'aua infortatori (pentru apörtü)“ dize Alfieri, unü poetü Italianü. Noi n'avemü nici atäta.

bire care depinge moravurile Provenției la ömenil din poporü, tu acea epe-cä, cu esactitate, și cari de atunsi incua nu s'au pre schimbatü.

— A! ecä-te frumoșica mea, dize Ioanü fielü sele cumü o vedü.

— Da, tatä, raspunse ea, cätü intimidatä de presinția comitelü. Vișü de la castelü ca se-și spuü cä d. de Montsaliers doresce a-ți vorbi, și te rögä a merge pînä la dñsulü.

Bîne, voiü merge; de unü camü datä du-te de spune mamä-tei se gätescä pränđulü, pe care d. comite, — sperü celü pucinü, — ne va face onöre a-lü împärä cu noi.

— Bucuroșü maestre Ioanü, raspunse comitele privindü pe Teresa, nu suntü acumü camü din familiä?

Feta se roși la aste vorbe ca unü cirösä și se întörșe spre tatä-seü.

— A, da, fetișä, dize morariulü, d. comite mi-a cerütü mäna teä. Ilü poți d'acumü considerä ca pe mirele teü.

Teresa särutä pe tatä-seü și ögi alärgändü ca unü căpriorü späriatä, cu äuima bätindü de bucurä.

Finele päřil äntia.

Clément Renaud.

